

Pastýřský list k biblickému slovu diecéze na rok 2015

(Přečtěte, prosím, při bohoslužbách nebo po nich při nejbližší neděli.)

“Pojďte ke mně všichni...” (Mt 11,28)

Žijeme v době velkého časového a pracovního vypětí, mnohdy na pokraji svých fyzických i psychických sil. To ovlivňuje i naše mezilidské vztahy, které jsou zatížené napětími, spory a nedorozuměními. Nejen na pracovišti a mezi přáteli a známými, ale i doma. Často chybí někdo, komu bychom se mohli svěřit, otevřít své srdce a tak ulevit svému nitru. Cítíme se osamoceni.

A přece je tu Někdo, kdo je stále připraven nás vyslechnout a také nám účinně pomoci. Je to Ježíš, který nám říká: *“Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout”* (Mt 11,28). Přijměme jeho pozvání a svěřme se mu. On je jediný, kdo nám dokonale rozumí. Dokonce víc, než my sami sobě. Nemusíme se bát, že nám bude něco vyčítat; má nás nesmírně rád. Místo, aby nám vyčítal naši hříšnou ubohost, za nás umřel, abychom měli sílu být lepší. Proto je možné být k němu zcela upřímný. Stejně všechno o nás ví, takže nemá cenu se dělat lepší. Nepomůže to.

Naučme se vést s ním neustálý rozhovor, upřímný a prostý. S plným soustředěním ve chvílích, kdy je to možné. Jindy, když se musíme soustředit na práci a na druhé lidi, se snažme o to, aby základní zaměření na něho neustále v našem srdci zůstávalo.

Svoje spojení s ním oživujme a prohlubujme kromě modlitby denní četbou Písma a častým přijímáním Eucharistie. Obojí jsou velmi důležité cesty ke spojení s ním. Jak Písmo, tak Eucharistie.

Příští rok bude pro nás rokem Eucharistie. Prvních šest měsíců se budeme připravovat ve farnostech a rozjímat o daru Eucharistie. Chceme tím prohloubit a oživit svůj vztah se Svátostným Ježíšem. Vyvrcholením tohoto období bude slavnost Těla a Krve Páně. V den slavnosti oslavíme Svátostného Krista v plzeňské katedrále a na přilehlém náměstí, následující neděli v našich farnostech. Rok Eucharistie pak vyvrcholí Národním eucharistickým kongresem 17. října 2015 v Brně.

Kéž naše spojení a sjednocení s Ježíšem Kristem je stále hlubší a intenzivnější. Je to ten nejdůležitější zdroj našeho štěstí, pokoje a radosti. Pro život teď i po smrti.

Tím bychom mohli dnešní list skončit, bylo by to ale sobecké. Musíme pamatovat nejen na sebe, ale i na všechny, kteří zatím Krista nepoznali. A těch je v naší zemi většina. I jim Ježíš říká: *“pojd'te ke mně všichni.”* Oni Ho však neslyší, protože je zatím nikdo nenaučil naslouchat mu. To je náš úkol. My, spojeni s ním v modlitbě i v jeho Slově a Eucharistii, musíme žít věrohodně křesťansky, být tak jeho rukama i ústy a svojí ochotou přijmout je a naslouchat jim, říkat: *“pojd'te ke mně všichni”*. Dělejme to v duchu výzvy, kterou jsem k vám měl v pastýřském listu na začátku prázdnin, kde píšu: *“Ať se naše kostely a fary stanou místem přijetí - prostředím otevřeným všem, abychom ušli s lidmi kousek cesty, abychom sdíleli s lidmi jejich život. Aby se tak stalo, není už jen úkol faráře, ale nás všech věřících – tady bude důležité vaše zapojení, vaše nápady a kreativita. Na mnoha místech už to funguje a je vidět konkrétní ovoce takového přístupu.”*

“Pojd'te ke mně všichni” říká Ježíš i chudým, seniorům a nemocným a také vyloučeným na okraji společnosti. Ale je opět na nás, abychom toto jeho pozvání uskutečňovali. Znovu cituji zmíněný pastýřský list: *“Hodně nás k tomu vybízí papež František. Každý z nás by se měl zapojit do konkrétní služby. Nemusí to být nic velkého, ale třeba konkrétní pomoc jednotlivcům, návštěva nemocných a seniorů, zvláště osamocených. V některých farnostech se mohou vytvořit celé týmy pro charitní službu. Ale v některých budou třeba malé skupinky dvou, tří lidí nebo i jednotlivci, kteří mohou konkrétně sloužit potřebným. Otevírá se také prostor pro spolupráci s místní komunitou, s obcí.”*

To je tedy náš úkol milé sestry a milí bratři, naše služba této společnosti. Ta hledá a žízní po duchovních věcech a přijímá všechno, co jí připadá duchovní. Je třeba těmto našim sestrám a bratrům, kteří zatím pijí z kdejaké kaluže, ukázat na mohutný pramen čisté vody, kterým je Ježíš Kristus. Pijme z něho vydatně my a zprostředkujme ho i jim všem. Pán Ježíš, ten největší dar našeho života, se nám tímto způsobem světuje do rukou, abychom ho naplno rozdávali i jiným. Nesmíme ho zklamat.

Váš biskup + František.

Č.j. 1664/14

V Plzni dne 10. 12. 2014